Varúðar-gala, m. m.

1752.

811
Pál

811
Gun

Varwdar Gæla

Løgd til

Varwdar-Viiſu

Hverrar þridia Stropha er ſvo
hlioodandi.

(Landsbókasafn [illegible])

Præſtar i pening þyrſtir
Praangandi lofs-tyr faanga,
Fæda aa frugga og modi
Frelſarans Saudi, kannſke;
Illum hug heimta tollinn,
Hvat-viiſir, enn auglyſa
Ædru, þaa ulfurinn hradur
Ad ganar, þeir burt flana.

Dryckt Aar 1759.

I.

Las eg Varwdar Viiſu,
Varwd eg mannſins trude;
Varwd þoo villda eg meiri
Væri þeß adra lærir.
Miwkara maatti leikaſt,
Minni ſneid ſumum greidaſt.
Ei ſkylldu ofmiøg giallda
Allfaarra margir ſkaarri.
2. Efni mer ſtefia ſtofna
Stird liood, ſom giører hann biooda,
Og furdanlig Frekyrdi
Af forſugum ofurhuga
Ooſkilid eiga talad
Allir ſem maaltak kallar:
Þvii verd eg einu ordi
Aa-varpa mikla garpinn.
3. Viſt mun ei vinur preſta
(Veit eg) ſaa niidi beitir:

Viiſt ef hann væri preſtur,
Veit eg, ſvo mundi ei breyta:
Viiſt ei, þoo væri hann preſtur,
Veit eg hvørt mundi leita
Viſt framar vorum preſtum
Veitingar Chriſti Sveita
(vel) Viiſt midur vorum preſtum
Veitingar drupnis ſveita.
4. **Preſtar i pening þyrſtir**
Praangandi lofs tyr faanga.
Svo kvedur Skalldid ſkæda,
Skap rædur Stiil aa kvædi.
Nytt laan þyker mier þetta
Þar eg veit allra Sveita
Adkaſt og øfund meſta
Okurs menn laungum kenna.
5. Hvád finna um einn edur annan
Ytar, ſem þykir lyta,
Aa þvii ber miklu meira,
Og meinaſt veſt hiaa preſtum;
Sem hér Skvalldrandi illſkiællda
Sker Sneid vallds manna heidri,
Enn liooſt fyrir øllum preſta
Oqviidin giørir niida.
6. Ef preſt i pening þyrſtan
Praangandi, þw ſem ſtaangar
(Ykiandi af riirum røkum
Rett ef eg til kann geta)

Aattir, þaa væri þetta
Þier nær vilia lagfæra
Enn hroop og roog uppropa
Rauſandi um menn Saklauſa.
7. Enn eg veit viiſt ad Sonnu
Varla tveir edur fleiri
Endlauugum ii Fioorduugi
Okrandi preſtar hokra.
Enn eg veit viiſt ad Sønnu
Vera margann til biargar
Fwſann preſt hvorn ad hyſa.
Og hiaalp veita ii øllum ſveitum.
8. Veit eg enn viiſt ad Sonnu
Viigda menn, gløgt ſem kenni,
Bwa miøg koſt vid baagann
Biarg þrota komna ad lotum
Giøra þoo megni meira
Mørgum gott (hvad opt vottaſt)
Skulldum vafdir vidhalldiſt
Vart geta bws adſetur.
9. Þeirra praang þannig geingur,
Þad er uw (veit miin trwa)
Preſtanna penings þorſti,
Preſtanna, ſegi eg fleſtra.
Finniſt einn edur annar:
Okurgiarn, løg þvii varna:
Yfirvøld eru þeim ſkylldug
Aptra med þeirra krapti.

10. Enn mier liitſt oorett ſtæſta
Aakafa Skaalldid hafi
Einaſta ei giørt preſtum,
Um þaa niid jafnt ad ſniiida,
Helldur og yfirvølldum
Ædri Stetta; med rettu
Þeim ed ber ſliika ei ſæma
Sannkenda Ooraadvendi.
11. Enn roøg og ramma lygi,
Rett ſem hitt, met eg þetta;
Þvii vita menn ad minni
Mætir ii haaum Sætum
Stioornendur Sioola ſvarniir
Sakir upp margar taka
Aadur hellſt ef ei goodar
Aaminningar neitt vinna.
12. Laati nw heimur heita
Hveriu vill nafni illu
Med viitum og vanþacklæti
Verk beſtu jafnvel preſta.
Naad hefur Guds hid gooda
Giørt ord fyrer ſliiku fordum:
Naad hefur og Guds hin gooda
Gefid boot þarvid ſkioota.
13. Illum hug heimta tollinn,
Halurinn framgiarn talar.
Enn eg veit mig ei vita
Viſſ dæmi þeſſ oræmis.

Hitt reyniſt, ſumir ſyna
Svik og prett giallda rettra;
Kann þvi ſke Klerka ſvinna
Knyi neyd frekt ſins beidaſt.
14. Þoo veit eg optar iitrir
Eptirgeſa þad hefur
Løgmaal þeim liooſt aa ſkilid
Liitt frekir aa þær tekiur.
Vid brøgd og tolla tregdur
Tiid nie lund hafa ad ſtriida.
Þvi er illa giort øllum
Adviikia niidi ſliiku.
15. Þad tel eg enn ſem annad
Illa ſneid hokla meidum
Ad Fædi aa frugga og modi
Frelſarans Saudi Kannſke.
Enn Gudi er ſkylldt ad greida
Goodann priis, dyrd og hroodur
Fyrir lioos þad er lyſir:
Land vort hanns orda aan ſkorti.
16. Veit eg viiſt ecki betur
Ver enn hreina Framberum
Allir Kriſts kenning holla
Klerkar ii meſſu Serkium.
Hvad villtu annad ellta ?
Andſkotans lærdoom, kannſke.
Vakta þig madur oomykti
Med þitt Skætings dramblæti.

17. Þoott hafi ei gliikar gaafur
Giørvallir þeigid ſniallar;
Lærdoom einn ødrum meiri
Enn þoo liooſt geymi ii briooſti:
Leggur Paall einn ſem annan
Oß Guds þioon jafnt Fyrir Sioonir,
Eptir meir andans krapti
Enn ord ſnilld Spyria villdi.
18. Dauf ef þier þykir gaafa
Þeß er þw heyrir meßa,
Einfalldri ef ecki helldur
Ad getſt þier rædu preſta:
Soomir ei ſvo ad dæma,
Sem þiin liood ritud hliooda.
Betur viiſt muntu vita,
Ef villdir gætinn þvi ſæta.
19. Giafir ber Guds ad lofa
Gefid ſem ødrum hefur:
Hafir þii þegid gaafur
Þeim meiri, er til kannt heyra,
Vandi þier vex aa høndum
Vid þitt pund, þad ſkallt grunda.
Hvor veit nema hann þier betur
Hagi gegn laani þegnu.
20. Þoo ei med allt þad komi
Yfir þw ſem kannt bwa,
Edur hradt ii hug leida,
Hans þoo af rædu, Kannſke,

Skylldt er þier þad wt færa
Þiinu liooſt fyrir briooſti.
Hiingad til alls hefur einginn
Afgrunn þad mæla kunnad.
21. Villtu enn vita hid ſanna,
Veit eg, um allar Sveitir
Klerk þann ei kanntu finna,
Þoo kaſtir ad freku laſti,
Ad kenning hanns ei kunni,
(Kæri) þer fullnoog vera
ad leida til liifs fraa dauda,
Ef laangar þig veginn gaanga.
22. Villtu enn vita hid ſanna,
Varwd og minni trwdu;
Liitils ef laungum metur
Leſtur og kenning preſta,
Þwngur mun þer reikningur
Þar af viis ſiidar riiſa,
Modreykiar møgnud ſtækia,
Mod brenna, er heitt af kennir.
23. Hvad þw moodugur modi
Og muggudum liikir Frugga,
Forøkturum mun færa
Fullſtriidann doom um ſiidir.
Munu ſviknir þeß ſakna
Siidar riika manns liikar,
Eptir ſem aadur gøptu
Ord ſnilld og keim fordilldar.

24. Gæta eg vel nw vitad
Ad værir þw preſtur, Kæri :
Þw mundir þig ſaa reyndann
(Þad helld eg) liikt ſem adrir
Ver þaa villdum þig heyra
Og verda nær, hvad fraabæri;
Hvort kendir af Eliæ anda
Eda Paals fullum haalſi.

25. Þoo munda eg ad ooreyndu
Eflauſt fyr nockurn girnaſt
Annan uppblaaſinn minnur
Ad preſti mier og Fleſtum.
Stoorordir menn mier virdaſt
Misjafnt lundadir ſtundum :
Verdur opt minna wr ordum,
Efni þaa vond ad ſtefna.

26. Viſt ei þeß varna lyſtir,
Veit eg breſt hiaa oß preſtum
Margfalldann meir enn ſkylldi;
Mein þad dagliga reynum.
Stydur ſamt Guds hin gooda
Gædſkan kend ſitt erendi.
Vafalauſt þar aa þreifum,
Þeckium ad fullu ecki.

27. Heyrda eg opt af liittlærdum
Lioosa kenning, ſem hrooſa,
Og ſuma ii tæpu toomi
Til reidda, er vel wtbreiddu

Ord Guds, ſvo feck mer furdu
Frid ſøgn med lioosum gøgnum.
Vottar ſig ii vanmætti
Viiſt hanns megn ſinna þegna.
28. Vil eg enn framar inna,
Ef ad þw kannt þvii trwa:
Oonytt þad ſumum ſyniſt,
Sann priiſar laungum annar.
Kriſtur med kenning beſta
Kior ſliik her reyndi liika:
Viß dæmi veit eg þeßa
Vorra tiida noog ſiidan.
29. Fleira til mætti færa,
Enn fiolyrda liitt eg hirdi,
Ad hundum ei heilagt ſendi
Ne hriinandi perlur Sviinum.
Bidiunr helldur Gud goodann
Gefa krapt, þann er oß ſkapti,
Ad ord hanns vidtekid verdi
Vel, og kennt, beſt ſem hentar.
30. Viiſt ber þoo vanda preſtum
Vel, ſem maa, kenning haaa.
(Hirdulaus hvor ſem verdur,
Hann aa priis illann viiſann)
Þoo ei ad villd veralldar
Vægia ſem eyrun klæiar.
Þar um eg þarf ei fleira,
Þeir vita ſiaalfir meira.

31. Enn trwlyndir til heyrendur
Taki Ser vara ſpakir.
Preſtanna lærdoom laſta,
Liitt goodann dregur þad ſlooda.
Gnoogligt ord Guds þeir heyrdu;
Gæti ſiin hvor vid piinu.
Fiandinn vill menn forblinda,
Og fraaſnwa Sannleik trwum.
32. Vel giørir ef villtu tala
Vid þinn Preſt þad til beſta
Þiena kan þer og hønum,
Og þeim fleirum ſem hann heyra.
Gott ord goodann ſtad hittir,
Gott verk ſliikt þocknaſt drottni,
Enn niid og laſt einn fraa ødrum
Æ dregur laanga vega.
33. Þad er og eitt med ødrum
Aagætis raadid mæta,
Er forſoomar fiiflſku tamur
Fiøldi manns viida, Kannſke,
Sem er bliidann Gud bidia
Beſt fyrir ſiinum Preſti,
Ad hann Guds andi leidi
Ji allan Sannleik Guds Spialla.
34. Ad þar aa mikid riidi,
Ord Guds kann viida ſanna;
Og þar ſem þad forſoomaſt,
Þykir mer furda ei vera,

Þoott preſtur margs þeß miſti,
Er mundi vel annars fundid,
Og unniſt ei alls þeim mønnum
Er ooverduga Sig gerdu.
35. Poſtuliinn Aagætaſti,
Ordriikur nærſta fordum,
Paall af Guds anda fullur
Um þad lid Kriſtna bidur.
Finnaſt ſliik fleiri kunna
Froodleiksnæm helgra dæmi,
Naudſyn þaa liooſt er leida
Lioonum fyrir hugſkots Sioonir.
36. Hlaupa ſem galdir gapar
Gumar til Kyrkiu ſumir,
Alliitid ad þoo gæta
Erendid hvørt ſkal vera;
Aa ſetning ei, ad batna,
Oflugann geyma ii huga,
Siidur fyrir Ser nie ødrum
Samidiandi Gud bidia.
37. Lutherus lærdum fyrir
Læſt ei predica næſta,
Helldur hinum ſem duldiſt
Hurdar lakur aa baki.
Enn hver ſem ordid heyrir
Holldlegur alla vega,
Litils mun laungum meta
Lettmetis foodur þetta.

38.

38. Eptir þeim Ordſens krapti
Aa ſem menn giora ad kenna,
Eptir gaaſum og gæſu
Og geds ſtundan manna lundar,
Viiſt hygg eg virding preſta
Vandada her i lande.
Er þvi von ſumer þeim ſyne
Siiſt greidir mikinn heidur.
39. Flanar enn framar vonum
Og fleiprar veſt doolgur preſta,
Af ædru þaa wlſurinn hradur
Adganar; burt ver flanum:
Þad er ſkiir leigulida
Lyſing, ſom Guds Ord viiſa.
Og hroſunar hirdu leyſi
Um hiarder þær vakta bæri.
40. Enn hverir ro, heyrdu kæri,
Sem hefur þw ſok þaa geſa?
Eg veit viiſt ei, hvar ſitia
Varmenni ſlik ſem kennum.
Væri beſt bert þad giora
Biſkupum haarrar vitſku:
Likt þætti mer leidretta
Lundprwdir ſodda mundi.
41. Enn ef ſvo almennt finnaſt,
Ørdugt mun Stiftes vordum
Vid þvi leika vandrædi.
Veit þeim lid, ef þig bidia.

Hitt mun þoo ii raun rettri,
Ad roogberi muntu vera,
Og kunna liitt Sagner ſanna
Ef Sækendur epter ræki.
42. Launwng Fyrſt elſkarr eina
Aa hrafn ſortudu nafni,
Og ſkulldar alla helldur;
Enn ſaker viſſum kenna;
Mundir þw liikur ii lyndi
Leigumanni, ſom deigur
Hrædiſt, ef hradt fær ſedann
Hrekianda ſaudi freka.
43. Wlfinum einnig ſiaalfum
Alliikur vondſku riikum,
Sundur Saudum dreifandi,
Syniſt mer rett þw vera.
Laſt þad tilleggur preſtum,
Leida kann hugi manna,
Um þaa wtgeingnar ſkammir,
Ein falldra, ſannar meina.
44. Laſtmæli um lifnad preſta,
Lærdoom og kenning frooma
Fyrer þeim kann wtfæra
Fiandinn, ſem trauſt ei ſtanda.
Allir fraahverfaſt illum
Er meina ſlika vera,
Og trwnadi tapa hreinum
Tilbæriligur ſem væri.

45. Bydur þvi Guds ord gooda,
Gløgt kannad, og løg manna
Sidferdis preſtum prydi;
Preſtunum allra meſta;
Erendid ei hindriſt
Er þeir fram ſkulu bera.
Sliik eru aa reynſlu og røkum
Rettviis øll bod grundvøllud.

46. Meinar ſtutt maalid þetta
Mer þviliikt allt fram bera:
Vitrir menn vel þeß gæta,
Og hvita hvar til er litid.
Enn hug heyrenda draga
Hroops med leſtri fraa preſtum,
Sundurdreifing Saudkinda
Syniſt mier Kriſti vera.

47. Allra veſt er þoo løſtun
Um andlegt foodur, ſem biooda,
Ad fædi aa Frugga og modi
Frelſarans Saudi kannſkee:
Hvad kann driwgar fraadraga
Doſinn lyd preſtum hlyda
Og hirdis rauſtu ens hæſta
Er hliooinar um Kriſtindoominn.

48. Sliikum vid Fiandans Freka,
Og fargandi Saudum vargi
Øllum vidvørun holla
Vil eg efalauſt geſa.

Haf mitt raad, heilla madur,
Hlyd ſem beſt Þiinum preſti,
Gaum eingan gef ad ſkrumi
Gaarunga, er preſta daara.
49. Andſkotans Þeir erendi
Allfrekir Þar med reka,
Hafa ſinn doom, og dæmi
Daalig mørg, audnu forgun,
Preſta ſem hafa opt haſtir
Hatendur fyrir atad.
Laſtendur lyta meſtu
Liitt varaſt Þær oofarir.
50. Enn Þoo ad eitthvad finnir
Aa faatt um preſts Þins haattu,
Ei ſtoorum aa laat bera;
Eru Þeir menn, ſem fleiri.
Andſkotinn aakaſt ſtundar
Aanetia Þaa hvad getur:
Kiærleikurinn bydur berla
Beſtu leid allt aa greida.
51. Bydur Poſtulinn prwdur
Paulus ii helgu maali
Kennendum ordſins unna
Einna meſt fyrer verk beſta.
Aullum Þaa aaſt og hylli
Einkum ſyn preſti Þiinum:
Laat hvørn ſiins herra nioota,
Halldur enn erendid gialldi.

52. Þoq kenning hanns ei kunni
Krøptug þer laungum vera,
Mein þad helldur enn honum
Haalſvolgum kenn þer ſiaalſum.
Eitthvad þoo ei ſem rettaſt
Ordanna ſtandi ii ſkordum,
Fleira gott fram myn bera,
Og fleſt reyndar, hver einn preſtur.
53. Varkynug verdur mønnum,
Veikleikinn tiidum ſkeikar;
Synir þoo ſinn ii honum
Saa krapt, er heiminn ſkapti.
Beſta Skatt ii brothættum
Berum preſtar leirkerum:
Hvørtveggiu ber ad hyggia,
Svo høndlum rett efni þetta.
54. Viiſt liggur (veit eg) aa preſtum
Vandi nær hverium ſtærri
Og meiri enn madur kann bera
Marg ſlœnginn byrdar þœngi.
Þoott ſumir vart vid komi
Veit hann ſem nyrun kannar.
Hlæi þeir, enn ver þegium,
Þad kann oß eckert ſkada.
55. Viti þoo viiſt og gæti
Vel, þeir ſem ordid heyra,
Fyrer ad utan eru
Ei vanda ii ſiinu ſtandi.

Hvor mun ſiina byrdi bera;
Beſt er þvi ſvo um preſta:
Vandir, ad froomur ſiert fundinn
Og ſull þørf aa ſlikum ſtørfum.
  56. Margar raaſir ſig ræſa
Rett nw um efni þetta:
Oflaangt ſem yrdi wr hoofi,
Ad auka veß kvedlings þeßa.
Þad ſem innfært er aadur,
Ytar bid eg Ser nyti,
Og annara er um þad kenna,
Aagiætis Skrifinn mætu.
  57. Mitt yrkis efni retta
Einkum var liootri ſvara
Laſtmælis lygi um preſta
Láſtarans framhleypnaſta.
Fws gat eg fyrer litid
Forſmaan oß veitta af hanom,
Enn brixlisfullt bølvad hneixli
Burtrymaſt ſkadlegt þurſti.
  58. Einginn fyr Iſlendinga
(Ei get eg munad betur)
Hefur um alla æfi
Annad niid þviliikt ſmidad.
Illt var þad einum giøra,
Enn meira þoo um Fleiri:
Um Stett heila og Stand ſvo tala
Striidir moot allri prydi.

59. Opt ſendu ii ødrum løndum
Islandi niid til handa:
Hafa þeim ſtadid i ſtridi
Stundum menn rett ad kenna.
Loks þegar þar af hugſa
Þioodir nw betur ſroodar,
Stirdmælltur hinn ſtoorordi
Stad feſtir ſliikt um preſta.
60. Vandlæti um vidkomendur
Veit eg mun eiga ad heita.
Enn þar ſem ei frambaaruſt
Illgreſis trwarvillur,
Helld eg menn helgir alldrei
Hafi þviliikann ſkrafad
Øllungis bert um allan
Dooſooma kennidoominn.
61. Berid, Biſkupar dyrir
Beſt vitni um ydar preſta.
Liidid þer ſoddan Sidi
Siid klæddum mønnum viida?
Þykir ydur þviliikaſt
Þioona tal helgra Sala?
Þer veit eg þar ad gætid,
Þer veit eg ſkin aa berid.
62. Forlaatid, Herrar hyrir,
Haaverdugir, ad gerdi
Mig ſvo ſtoorum framfærinn
Ad ſlika her nofnum ſlikum.

Enn ydvarn embættis heidur
Eflauſt bert þetta ſnertir:
Ydar ſtøndum ver undir
(Eins og børn) Sookn og vørnum.
63. Kem eg til textans framar,
Tal mitt ſvo ending hitti.
Liiklegaſt þad maa þykia,
Þetta niid ei ſee ſmiidad
Øllum jafnt til aafellis,
Og oohroodurs þeigi gooda;
Helldur muni ſaa meina
Menn viſsa er þykiſt kenna.
64. Kann eg Svør aptur inna:
Ordin nein ſliikt her greina:
Viiſt ecki veit eg þacka,
Vel hvad ræd, lioótu kvædi.
Almenn er kløgun ønnur,
Aaminning ſliika finnum.
Þvi ſkylldi þetta helldur
Þaa ſkylldt ad eigna faaum?
65. Fyrir ſaaviiſa Snøru
Fellir tal þannin galad:
Illgiarnir fagna af ærnu
Efni bakmælis gefnu:
Ord Guds þeir ecki virda
Aadur vandliga naadu,
Liitt nw vid liood munu batna
Laſt feing aa prent wtgeingin.

66. Laata mundi eg meir heita,
Og margt færa til ſem bæri,
Ad eg nw ecki um rædi
Onnur veß kvædis þeßa.
Enn lund prwdann leſanda
Leidendum villda eg ſneida.
Kann og ſke fleiri finni
Fraaleitaſt Skaalld ad maali.

67. Hygg eg og hvørn þann ſeggia
Heilvita, er aa fær litid
Sannleiks veg ſyndan kunna,
Siaa rett um efni þetta.
Wlfſins þyt ætla eg ſiaalfum
Dotæpt nw runnid mooti:
Sama ſkal kverk þoo komi
Kreiſtandi vidnaams freiſta.

68. Þoo vil eg þar um tala
þetta, ſem hygg med rettu,
Manninum muni ad ſønnu
Margt vel gefid aan efa.
Stakan þoo liitt mer liiki
Læt eg hans ooſkemd mæti.
Ord miin vil eg ſvo virdiſt,
Ef virdaſt ſnørp ſvinnum gørpum.

69. Rett hefur ymſar aattir
Ji litid hann af viti,
Er eg veit ei hvørt meta
Allir ſem lærdir kallaſt.

Enn fyr maatti Varwd vera,
Enn Varwd ſliikrar Ulfwdar;
Og annad nær efni ad finna,
Aaſaatt ſem kallaſt maatti.
70. Kenni eg byſtu braadſinni,
Og bannſettri Oovilld, Kannſke,
Ad ſvo forhleypid ſlaprar,
Sem foolmenni ſtundum goolu.
Enn Þoo hann eitthvad finni
Ædandi ad minu kvædi,
Þar er raun ſem hwn reyniſt,
Rett em eg nw ſtad bwinn.
71. Helld eg Þoo hann fari ſkiællda,
Hvør·etid ſitt Þar geti:
Vordum vid baadir ſtirdann
Varloom um kennidoominn.
Fardu vel, vinur, og lærdu
Vand læting Þinni ad gæta.
Heilir Þeirs hlyddu maali
Hvørtveggin, og rett til leggia.

Varwdar-Viiſu 4da Str.

Fræ viller Fiires valla
Fegiarnan opt til varnar
Foolum og Fylgis maalum;
Faatæka tioon heim ſæker.
Metur liitils wr maata
Mann rauner aumra granna
Stifvardur er gaum vart gefur
Gaangmoodum hal ne troodu.

Uur 7du Strophaa.

Still þw drottinn dyr hættu,
Dug veit oß þiin ad leitum,
Syndir hyl Sekra vondar
(Siaa braar hvørnen þær taaraſt)

Uur 8du og Seinuſtu Str.

Vernd Kriſti, vørn hæſta,
Vake yfir oß, og kvaked
Fødur vort færi þiaadra
Fallenna von, Guds Sonar.

Ymſra um Sama.

Viiſt er til vonar ad preſtum
Vidur niid raanglegt ſviidi;
Gud aa Þaa marga gooda
(Þw getur ei aa Þier ſetid)
Fæſta Fegirni preſta
Faatæka raung aa ſæker.
Vard eg hyr, er eg heyrde
Hæla Varwdargælu.

* * *

Hvør mun preſtum leggia lid, enn liodonar ſvara;
Preſtur ſie ei verdt ad vera;
Verøldin annad Þarf ad gera.

Eitt ſinn Kaupmanns under vættum æru ſiina
Preſtar aattu, enn ad vana
Ymiſt baaru Þaug um hana.

Aller Kaupmenn eru nw, ſem allt eins vitna;
Framm wr hoope ſkundar Skatna
Skaalldid eitt, og Þaa mun batna.

Letra Styrir lætur þryckia liood aa
Hoolum;
Enn Varwdar inner Gæla,
Hvert Author hafe ſatt ad mæla.

* * *

Ef viita lauſt aaliikt Spie
Um Valldſtiett maa prenta hvur;
Eg ſkal hallda ad hwn ſie
Einginn laga Stiiſvardur.

* * *

Hvad er nafn þitt? hver ert þw?
Hvar er þiin boolfeſta?
Er ſvo hugul yrkir nw
Illmælen um preſta.

Undan takaſt aungver hier;
Ei kann eg varwd ſliika;
Valldſtiettenni veitid þier
Vondar Skooſur liika.

Sannfæra maa ſiidan mig
Ad ſatt hafir þw ad kieppa;
Ef Oohegndann allir þig
Undan laata ſleppa.

Siaalfs eru jafnan viitinn veſt
Varwd áungva hefur;
Hvad Varwdar Viiſa beſt
Virdum ſkinia gefur.
Ei mis þeinkia meigid þier
Mier þoo kunni ei ſnwa;
Edur þoo verdi Oovart mier
Ydur ſtundum þwa!
Þitt hid liota Froſta fley
Fegurd vantar alla,
Ofurhladid, oonytt grey,
Uppe marir valla.
Ef mier ſæi einhvern veg
Vid ydur ii toomi ſkrafá;
Þeßu villde einu eg
Ji eyrád hviiſlad hafa:
Soddan hreckviſt heimſku=par
Hirting krefur ſkioota,
Ydur til Heilla Æſlingar;
Og Sidferdis boota.

* * *

Þoo margra væri fleckad fat,
Sem fara med volld ii lande;
Mundi þviliikt hrafna hrat
Hrinda ſliiku grande.

Nenne eg valla ad vanda brag,
Þoo vid þig eigi eg maal ii dag,
Þw ſem preſtum kveikir kur
Kløgumaala Stiiſvardur!

Skotfri, merke eg, þykiſt þw
Aa þeßum tiidum vera nw;
Fyrſt ad mønnum falle þad,
Sem froomum preſtum ſtyngurdu ad.

Moraliſte mikid ſtoor
Madurinn þykiſt innſt ii koor;
Undantekur, eg þad finn,
Ecki helldur Biſkupinn.

Veitſtu þad ecki vaſke mann,
Ad viigdur preſtur eins er hann:
Ad ſiegirnd ſliikra falſe Stad,
Forſvara kanntu alldrei þad.

Olafur, Jon og Biarne ber
Bøndenn preſta rett ad ſier:
Þiin vill bæta þyckian ſterk
Þeirra goodu manna verk.

Audſied er þiin andakt fyrſt
Er þu fer ad nefna Kriſt,
Og bætir þvii vid bryxlen ſaar,
Þu bidier hann ad ſiaa þiin taar.

Utan garna ad þier ſie
Og innan garna Siid ſkegge;

Daa fallega i frugga þiin
Fødurlandſens elſka ſkiin.
Enn ef preſta ſtygdra Stiett
Stefnde þier fyrir landſins rett;
Hier ei Kannſke hiaälpa maa;
Hvar munderdu ſtanda þaa?
Verslegir fyrir ſvari Sig;
Soddan kemur ei vid mig.
Þoott þw ſlepper þrætu jaſu,
Þitt mun uppe verda nafn.
Nenne jeg ecki nwna meir
Ad nudda vid þitt mod og leir:
Ledia þeßi liooſt tel eg
Ledin þinni er maatuleg.

* * *

Þeim, ſem aalitinn verda villdi
Vandlætari ii herrans ſtad
Akta ber, ad hann ecki ſkylldi
Aaliitaſt fyrir (veitſtu hvad?)
Gudræknes under gerdar ham,
Gamla prooſetan Balaam.

* * *

Þaa Varwdar Viiſu med
Villdi gauti prenta,

Framan aa Sig allann ried
Odins Sauri penta.
Þollur bagla, (þad mig hlær)
Þreken metur eigi;
Hann er annars Øllum ſær
Aa ſo biørtum deigi.
Þw ſem gefur øllum eitt
Illum laſt og goodum,
Heit, ad optar alldrei neitt
Yrkia af ſliikum lioodum!
Skiældan þiina eg Skaaldum fel;
Skrafa um efned heila:|
Þier ſer ecki vinur vel
Aa veroldina ad deila.

* * *

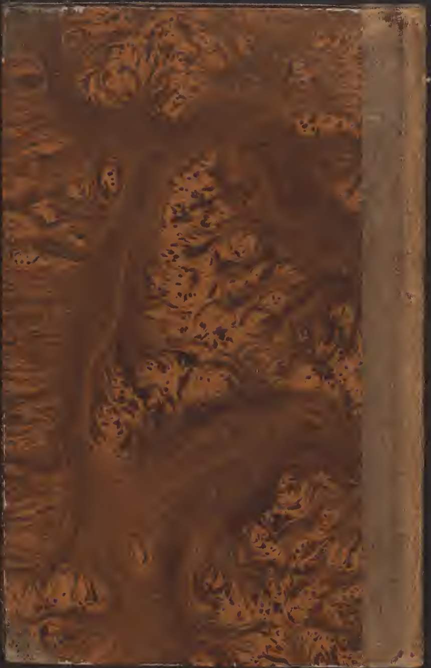Skaalldſkap fyrre ſkoopu
Skautaliood til þrauta,
Sina þaa Seggur fyrir konu
Sendi hvør viiſu Gvendi:
Enn er ei efnid minna
Um geſtarett preſta:
Skal her ad Skaalda maalum
Skraad Gaas aungu raada.